

Riksdagsförvaltningen
Juridiska enheten
100 12 Stockholm**Yttrande över betänkandet Riksrevisionens ledningsstruktur
(2018/19:URF1)**

(Dnr 875-2018/19)

Riksdagens ombudsmän har beretts tillfälle att yttra sig över betänkandet Riksrevisionens ledningsstruktur.

Utredningen föreslår att riksdagen ska välja en person att ensam vara riksrevisor samt att denna ska vara chef för Riksrevisionen och ansvara för myndighetens verksamhet inför riksdagen. Det kan konstateras att en sådan ordning – med beaktande av de regler som syftar till att garantera riksrevisorns oberoende ställning – medför en betydande maktkoncentration till en person. Som utredningen framhåller är det dock svårt att finna en i alla avseenden fulländad modell för ledningsstrukturen (s. 72). I betänkandet redovisas utförligt tänkbara för- och nackdelar med olika ledningsformer och jag finner inte anledning att ifrågasätta den lösning utredningen stannat för.

En förutsättning för en ordning med endast en riksrevisor är vidare att denne kan avlastas vissa uppgifter. Utredningen förslår att riksdagen ska välja en riksrevisionsdirektör som ska vara riksrevisorns ställföreträdare. Riksrevisionsdirektören ska kunna utföra sådana uppgifter som annars ankommer på riksrevisorn. I första hand ska det röra sig om administrativa uppgifter, men även revisionella uppgifter ska kunna förekomma.

När det gäller mandattiderna för riksrevisorn och riksrevisionsdirektören föreslås att de normalt bör väljas för en gemensam mandattid. Det ska enligt utredningen borga för att förhållandet mellan dem står klart från början och för att de kan förväntas arbeta sida vid sida utan hämmande inbördes motsättningar (s. 95).

Även om utgångspunkten givetvis måste vara att riksrevisorn och riksrevisionsdirektören ska kunna arbeta tillsammans så att båda känner tillit och förtroende kan man inte helt bortse från att missförhållanden och motsättningar som försvårar eller till och med omöjliggör samarbetet kan uppstå. För att skilja en riksrevisionsdirektör från uppdraget krävs enligt utredningen att han eller hon inte längre uppfyller de krav som gäller för uppdraget eller grovt har åsidosatt sina åtaganden. Det

skulle ha varit värdefullt om utredningen hade berört frågan hur man ska hantera en situation där förutsättningar för entledigande inte föreligger men där samarbetet av olika skäl brutit samman och där ingen vill lämna sitt uppdrag.

Utredningen har inte heller närmare analyserat för- och nackdelar med en gemensam mandattid. Jag tänker då närmast på de svårigheter som kan uppstå med att upprätthålla kontinuitet i vissa, kanske huvudsakligen administrativa, frågor vid myndigheten.

Jag har i övrigt inget att erinra mot innehållet och förslagen i betänkandet.